

Η ΕΝΟΡΙΑ ΜΑΣ

« Έν ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν »

ΦΥΛΛΑΔΙΟ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΟΙΚΟΔΟΜΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΑΡΓΥΡΟΚΑΣΤΡΟΥ

ΑΡΓΥΡΟΚΑΣΤΡΟ ❖ ΙΟΥΛΙΟΣ—ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 2020 ❖ Αριθ. Φύλ. 108 (147)

Οἱ Ἅγιοι καί ἡ Μεγάλη μας Μητέρα

Πλῆθος Ἁγίων τιμᾷ ἡ Ἐκκλησία μας στους δύο αὐτούς μῆνες Ἰούλιο και Αὐγουστο. Ἁγίους, οἱ ὁποῖοι ἀγάπησαν τον Χριστό μας, ἀγωνίστηκαν με αὐταπάρνηση στην ἐπίγεια ζωή τους και ἀξιώθηκαν να ἀπολαύσουν την Χά-

ρι και Δόξα τοῦ Θεοῦ.

Ὁ ὄσιος Παῖσιος στις 12 Ἰουλίου.

Οἱ ἅγιοι Κήρυκος και Ἰουλίτα 15 Ἰουλίου.

Ἡ ἅγια Μαρία ἡ Μαγδαληνή, 22 Ἰουλίου.

Ἡ ἅγια Παρασκευή, 26 Ἰουλίου.

Ὁ ἅγιος Παντελεήμων, 27 Ἰουλίου.

Ἡ Μεταμόρφωσις τοῦ Σωτῆρος, 6 Αὐγούστου.

Και στις 15 Αὐγούστου ἡ Ἐκκλησία μας πανηγυρίζει. Ἐορτάζει την Κοίμηση τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου. Την κοίμηση τοῦ πιο εὐλογημένου και χαριτωμένου ἀνθρώπου πού γνώρισαν ὄλοι οἱ αἰῶνες πάνω στη γῆ.

Ἡ Ἐκκλησία μας μᾶς καλεῖ να τιμήσουμε τήν Κυρία Θεοτόκο, την Μητέρα τοῦ Θεοῦ μας. Να τιμήσουμε την δική μας εὐσπλαχνη Μητέρα, πού μᾶς σκέπει με τη Χάρη της, μᾶς παρηγορεῖ στις δυσκολίες μας, μεσιτεύει για ἐμᾶς στον Οὐρανό.

Στις 24 Αὐγούστου ἡ ἐορτή τοῦ δικοῦ μας Ἁγίου, τοῦ ἁγίου ἱεραποστόλου Κοσμά τοῦ Αἰτωλοῦ.

Ὅλοι οἱ Ἅγιοι - μέ πρώτη τήν Παναγιά μας - εἶναι οἱ μεγάλοι μας πρεσβευτές πρός τόν Σωτῆρα Κύριό μας, ἀρκεῖ ἐμεῖς νά ἐπικοινωνοῦμε μέ ἐμπιστοσύνη μαζί τους! ◻

Υπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς...

Πολλοί ὕμνοι, τροπάρια, ᾠδές καί Κανόνες εἶναι ἀφιερωμένα στήν Μητέρα τοῦ Θεοῦ, στήν Ὑπεραγία Θεοτόκο. Θεοφόροι Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας μας μέ πολλά ἔργα ἐκφράζουν τήν τιμή καί εὐλάβεια στό πρόσωπό Της.

Ἰδιαίτερα ἀγαπητοί σέ ὅλους τούς χριστιανούς εἶναι ὁ Μικρός καί Μεγάλος Παρακλητικός Κανόνας, ἡ ἀλλοιῶς Μικρή ἢ Μεγάλη Παράκληση.

Ἡ Μικρή Παράκληση ψάλλεται σέ κάθε περίοδο τοῦ χρόνου καί εἶναι ποίημα τοῦ μοναχοῦ Θεοστηρίκτου. Γράφτηκε τόν 9ο αἰώνα μ.Χ. καί ἔχει τόν ἴδιο ἀριθμό τροπαρίων μέ τήν Μεγάλη Παράκληση ἀλλά εἶναι συντομότερα.

Ἡ Μεγάλη Παράκληση γράφτηκε τόν 13ο αἰώνα μ.Χ. καί γράφτηκε ἀπό τόν αὐτοκράτορα Νικαίας Θεόδωρο, Δούκα τοῦ Λασκάρεως.

Μέσα ἀπό τά ὑπέροχα τροπάρια τους ἀπευθυνόμαστε στήν Παναγία μας, τήν ὑμνοῦμε, τήν δοξάζουμε, τήν μεγαλύνομε, τήν εὐχαριστοῦμε καί τήν ἱκετεύουμε.

Ποιός δέν δοκιμάζει θλίψεις, πόνους, ἀρρώστιες, πειρασμούς στήν πορεία τῆς ζωῆς του πάνω στή γῆ;

Ἡ Παναγία μας εἶναι ἡ καταφυγή. Ἐκείνη εἶναι: προστασία τῶν Χριστιανῶν, χαρά τῶν θλιβομένων, τροφή τῶν πτωχῶν, βοηθός τῶν ὀρφανῶν, προστάτις τῶν ἀδικουμένων, βακτηρία τυφλῶν, σκέπη καί ἀντίληψις ὅσων μέ ταπείνωση καταφεύγουν στήν Χάρι της.

* * *

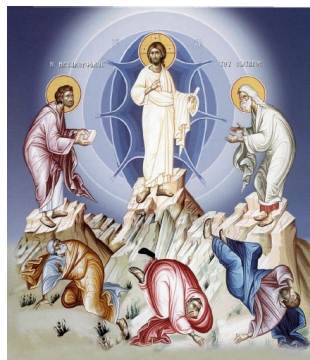
Οἱ δύο Παρακλητικοί Κανόνες ψάλλονται ἐναλλάξ στίς ἡμέρες τῆς νηστείας τοῦ 15αυγούστου. Ἰδιαίτερα στίς μέρες μας, στούς δύσκολους αὐτούς καιρούς ἄς καταφεύγουμε στήν Μεγάλη μας Μητέρα. Ἐκείνη εἶναι τό στήριγμα καί ἡ ἐλπίδα μας.

«Οὐδεὶς προστρέχων ἐπί σοί κατησχυμμένος ἀπό σοῦ ἐκπορεύεται... ἀλλά λαμβάνει τό δῶρημα πρός τό συμφέρον τῆς αἰτήσεως», ψάλλουμε σέ ἕνα τροπάριο τῆς Παρακλήσεως.

Ἄς καταφεύγουμε, λοιπόν, μέ βαθειά πίστη καί ταπείνωση στήν ἀγκαλιά Της καί Ἐκείνη θά ἀνταποκριθεῖ στά αἰτήματά μας. ◻

Ἡ Μεταμόρφωση τοῦ Κυρίου

6 Αὐγούστου

Στίς 6 Αὐγούστου ἡ Ἐκκλησία μας ἐορτάζει τὴν ἔνδοξη παρουσία τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ στους μαθητές Του πρὶν ἀπὸ τὰ Ἅγια Πάθη Του.

Ο Κύριός μας γνώριζε ὅλα ὅσα θὰ υπέφερε γιὰ τὴ σωτηρία τῶν ἀνθρώπων. Καὶ ὄχι μόνο τὰ γνώριζε ἀλλὰ καὶ μέ τὴ θέλησή Του βάδισε πρὸς τὸν Γολγοθᾶ. Γνώριζε ἐπίσης καὶ τίς ἀδυναμίες τῶν μαθητῶν Του. Γιὰ νὰ τοὺς προετοιμάσει γιὰ τίς δύσκολες ἐκεῖνες ὥρες ὁ Κύριος θέλησε νὰ τοὺς ἀποκαλύψει ἕνα μέρος ἀπὸ τὴν θεϊκὴ Του δόξα.

Ἔτσι "παραλαμβάνει" τρεῖς ἀπὸ τοὺς Μαθητές Του, τὸν Πέτρο, τὸν Ἰάκωβο καὶ τὸν Ἰωάννη, πού διακρίνονταν γιὰ τὴν ἀφοσίωσή τους στὸ πρόσωπό Του, καὶ ἀνεβαίνουν στὸ ὄρος Θαβῶρ. Καὶ ἐκεῖ, ἐνῶ προσευχόταν, μπροστὰ στὰ ἐκπληκτα μάτια τῶν Μαθητῶν Του ὁ Κύριος «μετε-μορφώθη». Τὸ ἀνθρώπινο σῶμα Του παρέμενε ὅπως ἦταν, ὁμως ὁ Κύριος ἦταν μέσα στὸ φῶς, ἔλαμπε ὅπως λάμπει ὁ ἥλιος!

Ἀκόμη καὶ τὰ ἐνδύματά Του ἦταν κατάλευκα σάν τὸ χιόνι.

Ξαφνικὰ ἐμφανίζονται δύο μορφές δίπλα Του. Ἦταν ὁ Μωϋσῆς καὶ ὁ Ἥλιος καὶ μιλοῦσαν μαζί Του γιὰ ὅσα θα συνέβαιναν μετὰ ἀπὸ λίγο καιρὸ. Καὶ τότε ὁ τολμηρὸς μαθητὴς τοῦ Κυρίου μας, ὁ Πέτρος, τόλμησε καὶ εἶπε: «*Καλὸν ἐστὶν ἡμᾶς ὧδε εἶναι εἰ θέλεις, ποιήσωμεν ὧδε τρεῖς σκηνάς, σοὶ μίαν καὶ Μωσεῖ μίαν καὶ μίαν Ἥλιαν*».

Ἐκείνη τὴν ὥρα ἕνα σύννεφο τοὺς κάλυψε καὶ δυνατὴ φωνὴ ἀκούσθηκε, ἡ φωνὴ τοῦ Θεοῦ πατέρα: «*Αὐτός εἶναι ὁ Υἱός μου ὁ ἀγαπητός, Αὐτὸν να ἀκούτε*».

Οἱ Μαθητές ἀπὸ τὸν φόβο τοὺς ἔπεσαν κάτω. Σε λίγο ὁ Κύριος μετὰ τὴν ἀπλὴ ἀνθρώπινη μορφή του πλησίασε με στοργὴ καὶ τοὺς εἶπε:

- «Μη φοβᾶσθε».

Καὶ ἀφοῦ σηκώθηκαν ἄρχισαν νὰ κατεβαίνουν ἀπὸ τὸ βουνό γιὰ νὰ συναντήσουν τοὺς ἄλλους Μαθητές πού βρισκόνταν στους πρόποδες. Ο Κύριος ζήτησε ἀπὸ τοὺς τρεῖς νὰ μην ποῦν τίποτε ἀπὸ ὅσα εἶδαν καὶ ἄκουσαν ἕως ὅτου ἀναστηθεῖ.

Μακάρι, γνωρίζοντας τα γεγονότα κάθε ἐορτῆς, νὰ συμμετέχουμε με ὅλη μας τὴν ψυχὴ, με σεβασμὸ καὶ εὐλάβεια. □

Ἡ Κοίμησις τῆς Θεοτόκου

Η μεγαλύτερη ἀπ' ὅλες τῆς θεομητορικές γιορτές που γιορτάζεται πανηγυρικά σ' ὅλον τον κόσμο, στις 15 Αυγούστου, εἶναι ἡ Κοίμησις τῆς Θεοτόκου. Θεωρεῖται ἡ κυρίως γιορτή τῆς Παναγίας, ἐνῶ ολόκληρος ὁ Αὐγουστος εἶναι ἀφιερωμένος σ' Αὐτήν. Πριν ἀπὸ τῆ γιορτή ἔχουμε νηστεία 14 ἡμερῶν – που εἶναι βέβαια και για τῆ μεγάλη δεσποτική γιορτή τῆς Μεταμορφώσεως, που γιορτάζουμε στις 6 Αυγούστου. Τα ἀπογεύματα ψάλλονται οἱ κατανυκτικές Παρακλήσεις σὴν Παναγία (διαδοχικά ἡ μεγάλη και ἡ μικρή Παρακλήσις).

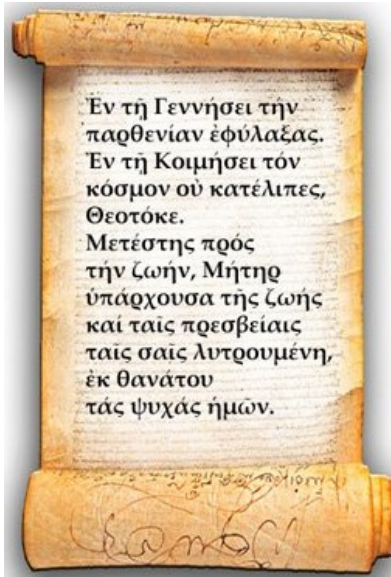
Μέσα σὴν Ἱερά Παράδοσι και τὴν πλούσια ὑμνολογία τῆς Ἐκκλησίας μας οἱ πιστοὶ ζοῦν τὴν κοίμησις (θάνατο) τῆς Παναγίας, γιατί ἡ Παναγία πέθανε ὅπως ὅλοι μας, ὅπως και ὁ Υἱός τῆς, ὅμως σὴν συνέχεια «μετέστη», ἀνέβηκε με τὴν ψυχὴ και τὸ σῶμα σὴν Οὐρανοὺς και βρῖσκεται ἐκεῖ κοντά σὴν Χριστό, να πρεσβεύει και να παρακαλεῖ για μας.

Ὁ τάφος τῆς, ἐκεῖ σὴν Ναό τῆς, σὴν Γεθσημανή, βρέθηκε κενός τρεῖς μέρες μετὰ τὴν Κοίμησὴ τῆς, ὅταν ἀνοίχτηκε για να προσκυνῆσει τὸ Πανάγιο Σῶμα τῆς ὁ Ἀπόστολος Θωμάς, που ἔφτασε καθυστερημένος, ὅπως οἰκονόμησε ὁ Θεός. Γιατί για τὸς ἄλλους Ἀποστόλους και Ἱεράρχες εἶχε οἰκονομήσει να φτάσουν ἐγκαίρως... πάνω σε σύννεφα, ὁ καθένας ἀπὸ τα πέρατα του κόσμου, ὅπου ἦταν σκορπισμένοι, για να κηρύττουν τὸ Ευαγγέλιο.

Η Παναγία είχε πληροφορηθεί το «νέο» τρεις μέρες νωρίτερα· όχι απλώς για να μην ταραχθεί που θα πέθαινε και να προετοιμαστεί, αλλά και να χαρεί που θα πήγαινε στην αιώνια Βασιλεία δίπλα στον αγαπημένο της Υιό.

Πήγε όπως συνήθιζε να προσευχηθεί για τελευταία φορά στη γη και έδωσε τα δύο μοναδικά φορέματά της σε δύο χήρες γυναίκες, που ήταν κοντά της.

Έπειτα περίμενε τους μαθητές του Χριστού, που μια δυνατή βροντή τους έφερε αμέσως δίπλα στο νεκροκρέβατό της, για να πάρουν την ευλογία της, πριν έρθει ο Χριστός με τους Αγγέλους να πάρουν τη πανάγια ψυχή της στους Ουρανούς. □

Εἰς τὴν Βασίλισσαν τῶν Ἀγγέλων ἤχος γ´

Ἀγίου Νεκταρίου

Χαῖρε εὐλογημένη παρθένε Θεοτόκε
λιμὴν καὶ προστασία τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων·
ἐκ σοῦ γὰρ ἐσαρκώθη ὁ λυτρωτὴς τοῦ κόσμου
ἐκ σοῦ προῆλθε κόρη ὁ ἄναρχος Θεός μου.

Σὺ μόνη γὰρ ὑπάρχεις καὶ μήτηρ καὶ παρθένος
αἰεὶ εὐλογημένη αἰεὶ δεδοξασμένη.
Πρέσβευε, Παναγία Θεῶ ἡγαπημένη,
δωρήσασθαι εἰρήνην πάσῃ τῇ Οἰκουμένῃ.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἁγίας

Ἦχος α΄.

Τὴν σπουδὴν σου τῇ κλήσει κατάλληλον, ἐργασαμένη φερώνυμε, τὴν ὁμώνυμόν σου πίστιν εἰς κατοικίαν κεκλήρωσαι, Παρασκευὴ ἀθλοφόρε· ὄθεν προχέεις ἰάματα, καὶ πρεσβεύεις ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἡ ἅγια Παρασκευὴ

Γεννήθηκε σε προάστιο της Ρώμης ἐπὶ αυτοκρατορίας τοῦ Ἄδριανοῦ (117-138 μ.Χ). Γονεῖς της ἦταν ὁ Αγαθόνικος καὶ ἡ Πολιτεία, που ἦταν χριστιανοὶ καὶ οικονομικὰ εὐποροί. Ἦταν μοναχοπαίδι. Το ὄνομά της, της αποδόθηκε λόγω της ἡμέρας Παρασκευῆς, κατὰ τὴν ὁποία γεννήθηκε. Ἡ ανατροφή της ἀπὸ μικρὴ ἡλικία ἐγένετο βίαση χριστιανικῶν ἀρχῶν.

Σε ἡλικία 20 ἐτῶν ἐμεινε ὀρφανὴ καὶ ἀπὸ τοὺς δυο γονεῖς, γεγονός που τὴν κατέστησε κληρονόμο σημαντικῆς περιουσίας, τὴν ὁποία καὶ ἐκποίησε, διαθέτοντας τὰ χρήματα σε φτωχοὺς καὶ ἀσθενεῖς. Ασχολήθηκε ἐντατικά με τὴν ἱεραποστολή, στὴν πόλη της Ρώμης καὶ τὴν ευρύτερη περιοχὴ, διδάσκοντας τὸν Χριστιανισμό κατ' οἶκον σε ἀνθρώπους ἀδύναμων κοινωνικὰ ομάδων. Ἡ δράση της ἐγένετο γνωστὴ στους Ρωμαίους καὶ κλήθηκε σε ἀπολογία ἀπὸ τὸν αυτοκράτορα Ἀντωνίνο.

Ὁ αυτοκράτορας της ζήτησε νὰ ἀρνηθεῖ τὴν θρησκεία της καὶ στὴν προσπάθειά του νὰ τὴν πείσει, της προσέφερε διάφορα ἀνταλλάγματα. Ἡ Ἁγία ἀπέρριψε τὴν πρόταση, ὠδηγήθηκε σε βασανιστήρια (της φόρεσαν πυρακτωμένη περικεφαλαία στὸ κεφάλι) καὶ στὴ συνέχεια στὴ φυλακὴ, ὅπου πέρασε ἓνα διάστημα στὴν ἀπομόνωση. Στὴν ἀγιογραφία της ἀναφέρεται πὼς ἓνας ἄγγελος τοῦ Θεοῦ, τὴν ἐπισκέφθηκε ἀπελευθερώνοντάς τὴν ἀπὸ τὰ δεσμά. Ἐπειτα κλήθηκε ξανά νὰ ἀλλαξοπιστήσῃ καὶ ἀφοῦ δὲν ἔδειχνε νὰ μεταπείθεται, ὁ Ἀντωνίνος διέταξε τὸ βασανισμό της μέχρι θανάτου.

Τα αγιογραφικά στοιχεία αναφέρουν, ότι για να την θανατώσουν την οδήγησαν μέσα σε ένα μεγάλο καζάνι με καυτό λάδι, αλλά εκείνη παρέμεινε ζωντανή. Ο Αντωνίνος, αδυνατώντας να το πιστέψει, θέλησε να προσεγγίσει το καζάνι ο ίδιος με σκοπό να διαπιστώσει τι συμβαίνει. Πλησιάζοντας όμως, από τον ατμό ή από κάποια άλλη αιτία, τραυματίστηκαν τα μάτια του με αποτέλεσμα να τυφλωθεί. Σύμφωνα με την παράδοση, η Αγία Παρασκευή, τον θεράπευσε με θαυματουργικό τρόπο (γι' αυτό θεωρείται προστάτιδα των ματιών από τους Χριστιανούς) και έτσι ο Αντωνίνος την άφησε ελεύθερη να επιστρέψει στο έργο της.

Μετά από χρόνια ο Αντωνίνος πέθανε και στη διαδοχή του ο Μάρκος Αυρήλιος, εξαπέλυσε νέο διωγμό κατά των χριστιανών, με την Αγία να συλλαμβάνεται ξανά. Σύμφωνα - και πάλι - με τα όσα λέει η αγιογραφία, ο ίδιος ο αυτοκράτορας έδωσε εντολή στους επάρχους Ασκληπιό και Ταράσιο να τη βασάνισουν. Ο πρώτος την έριξε σε χώρο που φυλάσσονταν φίδια, τα οποία όμως πέθαναν όταν την πλησίασαν και έτσι ο δεύτερος αποφάσισε να την αποκεφαλίσει.

Το όνομα και η μνήμη της τιμούνται από την Ορθόδοξη Εκκλησία στις 26 Ιουλίου. □

Καί κάτι από τους σύγχρονους Αγίους

❖ *Πολλοί λένε ότι ή χριστιανική ζωή είναι δυσάρεστη και δύσκολη, εγώ λέω ότι είναι εύχρηστη και εύκολη, αλλά απαιτεί δύο προϋποθέσεις, αγάπη και ταπεινώση.*

❖ *Νά προσεύχεσαι χωρίς αγωνία, ήρεμα, μέ εμπιστοσύνη στην αγάπη και την πρόνοια του Θεού.*

Όσιος Πορφύριος ο Καυσοκαλυβίτης

❖ *Η εμπιστοσύνη στον Θεό είναι μια συνεχής μυστική προσευχή που φέρνει ανθρώβα τις δυνάμεις του Θεού εκεί που χρειάζονται και την ώρα που χρειάζονται».*

❖ *Όταν, από φιλότιμο, κά-νουμε τον Θεό να χαίρεται με τη ζωή μας, τότε Εκείνος δίνει άφθονες τις ευλογίες του στα φιλότιμα παιδιά του».*

Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης

Μία όμορφη ιστορία από τό Άγιο Όρος

Μία όμορφη ιστορία από το Άγιο Όρος λέει:

Κάθε φορά πού νύχτωνε στον Παράδεισο, ό Άγιος Πέτρος, έκκλινε τά θυρόφυλλα και μετρούσε στά τεφτέρια του πόσοι είχανε μπει στον Παράδεισο. Ύστερα έβαζε τά όνόματά τους πλάι σέ εκείνους πού ήδη ήταν μέσα από καιρό και έβρισκε τον αριθμό.

Τό άλλο πρωί μετρούσε πάλι τούς παραδεισένιους ανθρώπους και πήγαινε νά ανοίξει τήν πόρτα. Μά για καιρό έβλεπε τούτο τό παράδοξο:

Ένώ αποβραδής είχε μετρήσει πώς αυτοί πού έχουν μπει στον Παράδεισο ήταν δέκα, τήν άλλη μέρα μετρούσε άλλους τρεις παραπάνω.

Μά πώς γίνεται αυτό σκεφτόταν.

Άποφάσισε νά πάει στον άφέντη Χριστό και νά Του πεί αυτό πού τον άπασχολεί.

- Νά φυλάξεις βάρδια, είπε ό Χριστός και ό Άγιος έσκυψε τό κεφάλι και γύρισε στό διακόνημά του.

Τό ίδιο βράδυ ό Άπόστολος του Θεού φύλαξε κατά τήν προσταγή του Χριστού και σαν ξημέρωσε είχε έτοιμη τήν άπάντηση.

- Τόν ρώτησε, λοιπόν ό Κύριος, τί συμβαίνει...

- Τό βράδυ... Κύριε... πού κλείνει ό Παράδεισος άνεβαίνει ή Μάνα Σου στά τείχη και βάζει τούς ανθρώπους από εκεί».

Αυτή είναι ή δύναμη τής Παναγίας μας !

« Η ΕΝΟΡΙΑ ΜΑΣ »
ΦΥΛΛΑΔΙΟ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΟΙΚΟΔΟΜΗΣ
Ι. ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΑΡΓΥΡΟΚΑΣΤΡΟΥ
Lagja " 11 Janari "
GJIROKASTER